

[Svend Auken]

Må jeg i den forbindelse udtrykke glæde over, at regeringen har lyttet til vore råd i forbindelse med det memorandum, der skal angive Danmarks holdninger vedrørende ændring af EF's traktater på dette centrale område og på en række andre områder. Det synes jeg i høj grad er glædeligt.

I Danmark skal der tages en vifte af midler i anvendelse. Konkurrenceevnen skal styrkes. Derfor skal der ved de kommende overenskomstforhandlinger gives de almindelige lønmodtagerfamilier en reallønsgaranti i kraft af nedsatte afgifter og takster, så lønudviklingen kan holdes i ro.

Dernæst skal forslag, der vælter byrderne over på virksomhederne, undgås. Hvor er det nemt og populært, det, KVR-regeringen gør: blot at finansiere en væsentlig del af afskaffelsen af 6 pct.-skatten gennem omkostningsfordyrelse for virksomhederne, men det er ikke klogt. Danske virksomheder har i forvejen problemer med at bevare deres markedsandele – det er jo også derfor, væksten i eksporten desværre er gået i stå – og derfor er det uklogt at kaste nye byrder over på erhvervslivet.

Til en bedre konkurrenceevne hører også en kraftig satsning på forskning og teknologi og ikke nedskæringer på disse områder som foreslået af KVR-regeringen.

Flere i arbejde hører sammen med flere i uddannelse. Desværre tyder meget på, at en bagstræberisk politik hos KVR blokerer for fornuftige resultater af firepartsdrøftelserne, og at endnu en gylden chance for uddannelse til de unge, til dem, der har job, og dem, der håber på job, måske bliver forpasset.

I foråret lykkedes det at få en lære- og praktikpladsaftale mellem regeringen og Socialdemokratiet, hvor regeringen accepterede S-kravet om en garanti til alle unge under faglig uddannelse for praktikplads eller tilsvarende undervisning. Nu skal den garanti opfyldes for de tusinder af unge, som arbejdsgiverne trods de mange kønne ord endnu ikke har sikret plads. Der bliver ikke indgået nye aftaler mellem os og KVR, før løftet om praktikpladser til alle unge under faglig uddannelse er indfriet.

Kampen mod arbejdsløsheden kræver også en opsparingsreform, der sikrer tryghed i alderdommen og investeringer i danske virksomheder. Derfor haster det med en pensionsreform.

Kampen fordrer også en langsigtet erhvervs-politik. Socialdemokratiet har allerede og vil i de kommende uger lægge en stribe konstruktive erhvervsforslag frem, der udnytter det danske samfunds styrkepunkter. Ikke mindst ved åbningen af de østlige markeder og skabelsen af det fælles europæiske marked er der alle chancer for de lande, der kan, der vil, og der tør. Altså en helt anden politik end regeringens nedskæringsforslag over for både landbruget og industrien.

Under en international højkonjunktur er det muligt både at nedbringe ledighed og udlandsgæld. Det har Socialdemokratiet påvist i programmet »Gang i 90'erne«. Men det er naturligvis svært, og det vil stille meget store krav til os alle.

KVR-regeringen tør ikke stille krav, slet ikke til sine egne. Tværtimod skal den bitre pille med 300 mia. kr. i gæld til udlandet, 280.000 ledige og 30 mia. kr. i underskud på statsbudgettet sukres til med løfter om skattelettelser. Hvor er det dansk!

I foråret lovede De Konservative ved hr. Gammelgaard – der vistnok aldrig er blevet grebet i et løfte, der er blevet opfyldt – en afskaffelse af lejeværdiskatten. Og nu er det 6 pct.-skatten, der skal afskaffes, også for indtægter i millionklassen.

Tror man virkelig, at man kan klare udlandsgæld, arbejdsløshed og statsunderskud ved massive skattelettelser for de allermest velbærgede? Har erfaringerne fra Reagans USA ikke til fulde demonstreret, hvor uansvarligt det er? USA er jo i dag vores store allierede, præget af kæmpeindlandsgæld og udlandsgæld, en of-fentlig sektor, der falder fra hinanden, og et fattigdomsproblem, der vokser og vokser.

Socialdemokratiet lover ikke skattelettelser, men vi vil gerne være med til at diskutere en anden fordeling af skattebyrden.

Vi har stillet konkrete forslag til beskatning af kapitalgevinster og lukning af smutveje for de store skatteydere, der kan indbringe et anseeligt milliardbeløb.

Hvis der er råd – eller rettere: efterhånden som der bliver råd til det – vil vi fjerne ekstraskatterne for alle mellemindkomsterne. Vi vil beskytte børnefamilierne og pensionisterne, de af dem, som i dag – det er ikke helt ualmindeligt – kan risikere at komme af med hver øre, helt op til 100 pct. af en ekstra kroners fortjeneste, og